

Зміст

Вступ	3
Директива 2003/109/СЕ, що стосується статусу громадян третіх країн, котрі проживають тривалий період часу	5
Право на переміщення у застосуванні директиви 2003/109/СЕ у власному законодавстві країнами, зобов'язаними до її виконання, котрі належали до ЄС на час набуття нею чинності	12
1. Австрія	12
2. Бельгія	12
3. Фінляндія	13
4. Франція	13
5. Німеччина	14
6. Греція	14
7. Італія	15
8. Люксембург	17
9. Нідерланди	17
10. Португалія	18
11. Іспанія	18
12. Швеція	19

Скорочення та визначення

У тексті були використані наступні скорочення та визначення:

д.н.п. = дозвіл на проживання;

д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу = дозвіл на проживання, виданий громадянам третіх країн, в момент набуття ними статусу проживаючих тривалий період часу;

в.в = в'їзна віза;

ЄС = Європейський Союз;

П.У.= Постанова Уряду;

Директива = директива 2003/109/СЕ, що стосується статусу громадян третіх країн, котрі проживають тривалий період часу;

Статус = статус осіб, котрі проживають тривалий період часу;

Треті країни = країни, що не входять до Європейського Союзу;

Проживаючий/а тривалий період часу = громадянин/ка третіх країн, що має статус проживаючого тривалий період часу;

1° країна ЄС = країна Європейського Союзу, що першою надала статус проживаючого тривалий період часу громадянину/ці третьої країни;

2° країна ЄС = будь-яка інша країна ЄС, на території якої особа, що проживає тривалий період часу, використовує право на перебування;
Декрет «флюссі» = декрет Голови Ради Міністрів, що містить програму врегулювання трудових потоків і в'їзду несезонних працівників/працівниць з третіх країн на територію держави.

Проект та тексти під редакцією Michele Berti (Un.It.I. del Friuli Venezia Giulia)

Переклад Олександра Городецького

Цитати

Для написання частини текстів, що стосуються застосування директиви 2003/109/CE у 12 країнах ЄС, об'єкту дослідження, була широко використана праця *“Conformity checking of the transposition by member States of 10 EC directives in the sector of asylum and immigration”*, виконаної Odysseus Academic Network для Європейської Комісії. Думки, висловлені авторами цієї праці, можуть не відображати позицію Європейської Комісії.

Тексти оновлені станом на 14 липня 2009 року, окрім місць, де вказана інша дата.

Вступ

Директива 2003/109/CE, що стосується статусу громадян третіх країн, котрі проживають тривалий період часу, була прийнята Радою ЄС 25 листопада 2003 року. Мова йде про дуже важливу директиву, тому що в ній стверджується деякі фундаментальні принципи для громадян третіх країн, котрі отримали або ж планують отримати статус.

Директива в дійсності визнає, що простір свободи, безпеки та правосуддя, що ЄС має намір створити на своїй території, повинен передбачати також заходи у сфері імміграції та захисту прав громадян третіх країн. Крім того, рада ЄС зазначила, наскільки необхідно наблизити юридичний статус громадян третіх країн до статусу громадян ЄС, встановивши, що особам, котрі легально проживають у країнах ЄС принаймі 5 років і, котрі мають д.н.п. довгої тривалості дії, повинні бути гарантовані права, однакові або ж найбільш наближені до тих, якими користуються громадяни ЄС. Також, дана директива визнає, що інтеграція громадян третіх країн, що постійно проживають у країнах ЄС складає ключовий елемент для покращення економічного та соціального об'єднання.

Директива також зазначає, що для створення справжнього інструменту соціальної інтеграції статус повинен гарантувати особам, що його мають, рівність у трактуванні з громадянами країн ЄС в широкому спектрі економічних та соціальних секторів. Не менш важливим є також визнання того, що визначення умов використання з боку громадян третіх країн, котрі проживають тривалий період часу правом на проживання в 2^о країні ЄС, сприяє створенню внутрішнього ринку, котрий визначається як простір, де гарантується всім свобода пересування і може бути важливим фактором трудової мобільності, особливо для ринку праці ЄС.

Однак, необхідно пригадати, що окремі країни ЄС (Великобританія, Ірландія і Данія) не брали участі у прийнятті директиви, не зобов'язані нею і не є суб'єктами її застосування. Тому, громадяни третіх країн, що проживають в трьох вищезгаданих країнах ЄС, не можуть скористатися принципами та правами, закладеними у директиві. Так само, як громадяни третіх країн, що проживають тривалий період часу в інших країнах ЄС, не мають можливості на проживання шляхом отримання статусу у Великобританії, Ірландії та Данії.

Цей довідник, описуючи основні положення директиви, має на меті інформувати громадян та громадянок третіх країн, котрі мають статус або ж хочуть його набути, **як можна скористатися правом на трудову мобільність на період, що перевищує 3 місяці у 12 країнах, котрі є зобов'язані до застосування директиви, що входили до ЄС на момент її прийняття (23 січня 2004 року)**. Таким чином, в тексті аналізується для кожної з цих країн:

а. чи директива є перенесена у внутрішнє законодавство країни; крім того у випадку перенесення директиви аналізує:

б. чи право особи, що проживає тривалий період часу на проживання в другій країні ЄС на період більше, ніж 3 місяці є кількісно обмежене;

в. чи проживаючий/а тривалий період часу, що планує проживати в другій країні ЄС на період більше, ніж 3 місяці має можливість зробити запит на д.н.п. цієї країни в момент, коли ще перебуває в першій країні ЄС;

г. чи проживаючий/а тривалий період часу, що має намір проживати в другій країні ЄС на період більше, ніж 3 місяці, повинен просити в'їзну візу в цю країну.

І на закінчення, виключно у випадку Італії, аналізує:

д. умови для набуття статусу та д.н.п. ЄС для проживаючих протягом тривалого періоду, що є похідним від нього.

Підсумовуючи, ще одне важливе попередження. Після публікації цього довідника у 12 країнах ЄС, котрі бралися до уваги, могли бути прийняті важливі зміни до законодавства щодо застосування директиви. Навіть такі, що можуть зробити недійсною інформацію, написану у цьому тексті. З огляду на це, запрошуємо читачів слідкувати за новинами в цьому питанні за допомогою більш доступних джерел. Серед них, рекомендуємо офіційний веб-сайт – Європа – портал Європейського союзу: *Europa - Il portale dell'Unione europea* (link *EUR-Lex, L'accesso al diritto dell'Unione europea*) <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72003L0109:IT:NOT>, на якому можна знайти список заходів з адаптації директиви до національного законодавства у країнах ЄС, що періодично поновлюються.

Директива 2003/109/CE, що стосується статусу громадян третіх країн, котрі проживають тривалий період часу

Метою директиви є уніфікувати поведінку країн ЄС щодо наступних аргументів:

- умови, необхідні для надання та відкликання статусу та права з ним пов'язані;
- умови, що дозволяють особам, що отримали статус, проживати в другій країні ЄС.

Директива застосовується до громадян третіх країн, що проживають легально в одній з країн ЄС. Але директива не застосовується до осіб, що проживають легально з наступних мотивів:

1. навчання, або професійна формація;
2. тимчасовий захист, або ж очікування відповіді для отримання такого;
3. різні форми захисту на основі міжнародних обов'язків, або ж очікування на такий захист;
4. політичний притулок, або ж очікування на визнання статусу політичного біженця;
5. робота «на рівних», сезонна робота, робота у відрядженні, або ж транскордонна робота;
6. інші особливі юридичні статуси, передбачені міжнародними угодами щодо дипломатичних та консульських відносин, спеціальних місій або ж представництв держави при різних міжнародних організаціях.

Для набуття статусу необхідно проживати легально та безперервно протягом 5-ти років на території однієї з країн ЄС, безпосередньо перед поданням запиту. При обчисленні цього терміну не беруться до уваги періоди проживання з мотивів, вказаних в пункті 5. і 6., натомість періоди проживання з мотивів, вказаних в пункті 1. враховуються на половину. Можлива відсутність на території країни ЄС не перериває тривалості цього періоду і зараховується до необхідних 5 років, якщо вони не перевищує 6 місяців поспіль і, загалом, не є більше 10-ти місяців.

Для отримання статусу, громадяни третіх країн повинні продемонструвати наявність для себе та членів сім'ї, що знаходяться на їхньому утриманні, наступних реквізитів:

- а. легальних та стабільних фінансових ресурсів, достатніх для свого утримання без звертання за допомогою до органів соціального захисту зацікавленої країни ЄС;
- б. медичної страховки проти всіх ризиків, котрі, як правило, покриваються для власних громадян зацікавленою країною ЄС.

Зацікавлена країна ЄС може також вимагати, щоб громадяни третіх країн задовольняли певні умови з інтеграції, визначені власним внутрішнім законодавством. Вона має право також відмовити у наданні статусу з мотивів громадського порядку або національної безпеки, але аж ніяк через економічні мотиви. Для отримання статусу необхідно подати запит до компетентних органів влади цієї країни ЄС, де громадянин/ка третьої країни проживає. Запит повинен супроводжуватися документами, що підтверджують наявність умов, вписаних в пунктах *а.* і *б.*, а також, якщо необхідно, дійсним проїзним документом, або його нотаріально завіреною копією. Серед документів, що додаються до запиту може бути також сертифікат, що засвідчує наявність адекватного житла. Компетентні органи влади країни повідомляють письмово громадянина/ку третьої країни про прийняте рішення, як найскоріше, в кожному разі не пізніше, як за 6 місяців від моменту подачі запиту.

Статус є постійним. Але якщо проживаючий/а тривалий період часу знаходиться в одній з наступних ситуацій:

- i. отримав статус з порушенням закону;
- ii. щодо нього була застосована санкція з видворення за межі країни;
- iii. був відсутній на території ЄС протягом 12 місяців поспіль; такий громадянин втрачає право на статус.

Країни ЄС мають також можливість відкликати статус у проживаючого тривалий період часу, котрий становить загрозу для громадського порядку, без видворення його з країни. В цьому випадку, громадянин/ка третьої країни має право залишатися на території країни, котра відкликала статус, за умови, коли відповідає умовам, передбаченим національним законодавством.

Проживаючий/а тривалий період часу, котрий/а набула статусу в 2° країні ЄС втрачає право на статус в 1° країні ЄС. В будь-якому випадку, після 6 років відсутності на території 1° країни ЄС проживаючий/а тривалий період часу втрачає право на збереження статусу в цій країні. Незважаючи на це, як в цьому останньому випадку, наприклад, при відсутності через відвідування навчальних

курсів, так і у випадку, вказаному у пункті *iii.*, 1° країна ЄС визначає спрощену процедуру повторного отримання статусу.

Проживаючий/а тривалий період часу отримує д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу, який є дійсним протягом 5 років і, при закінченні терміну дії автоматично поновлюється після подання відповідного запиту, якщо останній є передбачений. В жодному випадку, закінчення терміну дії такого дозволу на проживання не обумовлює відкликання або втрати статусу. У випадках відмови у наданні, відкликання, втрати статусу або ж не відновлення д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу і видворення з країни (що не може за ніяких умов бути обґрунтоване економічними мотивами, а лише дійсною та достатньо серйозною загрозою громадському порядку та безпеці), громадянин/а може подати скаргу до суду в країні ЄС, в якій це сталося.

Проживаючий/а тривалий період часу користується тими ж правами, що і громадяни країни ЄС, котра йому надала статус, в наступних питаннях:

- А. виконання автономної або підпорядкованої роботи, за умови, що вона не передбачає навіть випадкову участь у виконанні владних функцій, а також однакові умови праці, прийому на роботу, оплати праці та звільнення;
- Б. освіта та професійна формація, включно з економічною допомогою на навчання та стипендіями;
- В. визнання дипломів, сертифікатів і інших професійних титулів;
- Г. соціальні послуги, соціальна допомога та захист;
- Д. податкові пільги;
- Е. доступ та отримання суспільних благ, право на отримання житла;
- Є. свобода громадських об'єднань, вступ та участь в організаціях робітників та роботодавців або будь якої галузевої професійної організації, включно з перевагами, котрі таке членство дає;
- Ж. вільний доступ та переміщення по всій території країни, у межах, визначених національним законодавством в цілях безпеки.

З огляду на питання, викладені в пунктах *Б., Г., Д., Е.* і *Є.* 1° країна ЄС має право обмежити рівність у трактуванні у випадках, коли проживаючий/а тривалий період часу або ж член сім'ї, для якого він/вона просить це право, вибрав місце проживання або має

резиденцію у власній країні. Країни ЄС мають право обмежити користування правами, гарантованими своїм громадянам:

- встановлюючи обмеження доступу до підлеглої або автономної праці, яку національне або європейське законодавство резервує виключно для власних громадян, громадян ЄС або громадян спільного економічного європейського простору;
- вимагаючи доказів знання мови для вступу на навчання чи професійну формацію, та підпорядковуючи вступ до університетів наявності специфічних умов пов'язаних з шкільною формацією.

Країни ЄС мають право також обмежити рівність у соціальній сфері та сфері соціального захисту до надання основних базових послуг.

Проживаючий тривалий період часу має право перебувати в 2^о країні ЄС на період, більше 3 місяців для:

- виконання автономної чи підлеглої праці;
- відвідування навчальних курсів чи професійної формації;
- з іншою метою.

Разом з тим, країни ЄС можуть обмежити загальну кількість проживаючих тривалий період часу, що хочуть скористатися правом на проживання за умови, що такі обмеження щодо в'їзду громадян третіх країн були вже передбачені внутрішнім законодавством на момент прийняття директиви.

Не мають права працювати в 2^о країні ЄС проживаючі тривалий період часу, якщо вони:

1. Підлеглі працівники, відряджені підприємством для надання послуг за кордоном;
2. Транскордонні працівники.

Країни ЄС мають право встановити правила, за якими проживаючі тривалий період часу можуть проживати в 2^о країні ЄС для виконання підлеглої сезонної роботи.

Проживаючий/а тривалий період часу, що має намір проживати в 2^о країні ЄС повинен подати запит на отримання д.н.п. до компетентних органів цієї 2^о країни протягом 3 місяців від часу в'їзду на її територію. Країни ЄС мають можливість дозволити, щоб проживаючий тривалий період часу подавав документи до компетентних органів 2^о країни ЄС, перебуваючи ще на території 1^о країни ЄС.

2° країна ЄС має право вимагати від проживаючого тривалий період часу продемонструвати наявність для себе та членів своєї сім'ї наступне:

- а. легальних та стабільних фінансових ресурсів, достатніх для свого утримання без звертання за допомогою до органів соціального захисту зацікавленої країни ЄС;
- б. медичної страховки проти всіх ризиків, котрі, як правило, покриваються для власних громадян зацікавленою країною ЄС.

Країни ЄС можуть також вимагати від проживаючих тривалий період часу, що бажають проживати на їхній території відповідати певним критеріям з інтеграції, визначеним національним законодавством. Разом з тим, подібна вимога не може бути поставлена, якщо проживаючі тривалий період часу вже склали іспит з інтеграції у 1° країні ЄС, але вони можуть бути запрошені відвідати курси мови.

До запиту на отримання д.н.п. в 2° країні проживаючий тривалий період часу повинен додати:

- i. Документи, визначені національним законодавством 2° країни ЄС, достатні для засвідчення того, що зацікавлена особа має всі необхідні реквізити;
- ii. Д.н.п ЄС для проживаючих тривалий період часу, отриманий в 1° ЄС;
- iii. Дійсний проїзний документ або ж його засвідчена копія.

Ці документи можуть також включати документи про наявність відповідного житла.

У випадку запиту на проживання для виконання роботи, друга країна ЄС має право вимагати у проживаючого/ї тривалий період часу наступні документи:

- А. для підлеглої роботи – наявність робочого контракту або ж декларації роботодавця, що підтверджує прийом на роботу згідно норм, передбачених внутрішнім законодавством;
- Б. для автономної праці – наявність необхідних фондів, передбачених внутрішнім законодавством для здійснення цієї економічної діяльності. Необхідно подати відповідні дозволи та документи.

Проживаючий/а тривалий період часу, що жив разом з членами своєї сім'ї у 1° країні ЄС та користується правом на перебування у 2° країні ЄС може взяти з собою:

- чоловіка/дружину;
- неповнолітніх дітей, власних або ж дітей подруга, включаючи всиновлених дітей, згідно рішення компетентних органів 1°

країни ЄС, або ж згідно рішення, що автоматично вступає в силу у світлі міжнародних зобов'язань, прийнятих 1° країною ЄС, або ж повинне бути визнане згідно міжнародних зобов'язань;

- неповнолітніх дітей, включно з усиновленими, над якими має опікунство і яких утримує;
- неповнолітніх дітей чоловіка/дружини, включно з усиновленими, над якими останній/я має опікунство, і яких утримує;

Неповнолітні діти повинні мати вік менший, ніж вік повноліття у 1° країні ЄС і мають бути неодружені. 2° країна ЄС має також право дозволити іншим членам сім'ї проживаючого/ї тривалий період часу, відмінним від вказаних вище, котрі проживали з ним/нею і 1° країні ЄС приїхати з ним/нею на власну територію.

Члени сім'ї проживаючого/ї тривалий період часу, які хотіли б приїхати з ним/нею у 2° країну ЄС, повинні подати запит на отримання д.н.п. до компетентних органів впродовж 3-х місяців після в'їзду на її територію. Країни ЄС мають право дозволити щоб члени сімей проживаючого/ї тривалий період часу подавали запит на д.н.п. до компетентних органів, перебуваючи ще на території 1° країни ЄС. 2° країна ЄС має право вимагати, щоб ці члени сімей надали разом із запитом на д.н.п.:

- д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу, або ж д.н.п., отриманий в 1° країні ЄС та дійсний проїзний документ, або їх завірена копія;
- докази, що вони проживали у якості членів сімей проживаючого тривалий період часу у 1° країні ЄС;
- докази про наявність стабільних та постійних доходів, необхідних для власного утримання без звертання за допомогою до органів соціального захисту або ж докази, що проживаючий/а тривалий період часу має для них необхідні кошти та страхування, зокрема, страхування проти хвороб, що покриває всі можливі ризики на власній території.

Країни ЄС мають право відмовити у проживанні проживаючому/ї тривалий період часу або ж членам його/її родини, якщо вони становлять загрозу для громадського порядку або національної безпеки. Заборона не може базуватися на економічних мотивах. Протягом 4-х місяців від подачі запиту друга країна ЄС вирішує чи видавати проживаючому/ї тривалий період часу та можливим його/її членам сім'ї д.н.п., що поновлюється після закінчення терміну дії та

подачі нового запиту. 2° країна ЄС офіційно повідомляє своє рішення 1° країні ЄС. 2° країна ЄС видає членам сім'ї проживаючого/ї тривалий період часу д.н.п., що може поновлюватися на такий самий термін дії, як і д.н.п. проживаючого/ї тривалий період часу. У випадку відмови, непоновлення або відкликання д.н.п., зацікавлена особа має право зробити позов до суду у 2° країні ЄС. Після отримання д.н.п. у 2° країні ЄС проживаючий/а тривалий період часу користується такими самими правами, в значенні галузей та умов, котрими користувався в 1° країні ЄС.

Проживаючий/а тривалий період часу, що отримав/а д.н.п. в 2° країні ЄС, має право виконувати автономну та підлеглу працю.

До того часу, поки проживаючий/а тривалий період часу не отримав/а статус у другій країні ЄС, ця країна має право відмовити у відновленні або ж відкликати д.н.п., зобов'язуючи зацікавлену особу та членів її сім'ї залишити власну територію у наступних випадках:

1. з мотивів громадського порядку або національної безпеки;
2. коли втрачаються необхідні для проживання умови;
3. коли проживання є нелегальним.

Якщо 2° країна ЄС застосовує один із заходів, описаних вище, 1° країна ЄС повинна негайно прийняти зацікавлену особу та членів її сім'ї на власну територію. В цьому випадку 2° країна ЄС повинна офіційно повідомити своє рішення першій країні ЄС. Крім цього, до того часу, поки проживаючий/а тривалий період часу не отримав/а статус у другій країні ЄС, ця країна має право прийняти рішення про видворення його /її з території ЄС, за винятком обов'язку повернення до 1° країни ЄС, згідно норм та на основі гарантій, передбачених для випадків серйозної загрози громадському порядку чи національній безпеці. В цих випадках при прийнятті такого рішення 2° країна ЄС консультується з 1° країною ЄС. У випадку, коли проживаючий/а тривалий період часу та його/її члени сім'ї піддаються видворенню з 2° країни ЄС з мотивів вказаних в пункті 2. і 3., це видворення не супроводжується постійною забороною на проживання. Обов'язок на повернення до 1° країни ЄС не виключає можливості для проживаючого/ї та членів його/її сім'ї переїхати до 3° країни ЄС.

Після подання запиту і у випадку наявності всіх реквізитів 2° країна ЄС надає проживаючому/ї статус. В цьому випадку 2° країна ЄС повідомляє про своє рішення 1° країну ЄС. У 2° країні ЄС при подачі запиту на отримання статусу, його вивченні, можливій відмові, або ж навпаки при видачі д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу застосовуються процедури та гарантії, визначені директивою.

Право на переміщення у застосуванні директиви 2003/109/ЄС у власному законодавстві з боку країн, зобов'язаних до її виконання, котрі належали до ЄС на час набуття нею чинності

1. Австрія

*а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК.***

*б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір прожити в Австрії більше як 3 місяці: **ТАК.** Починаючи з 2007 року, в Австрії щорічно приймається закон, який визначає квоти для різних категорії громадян з третіх країн (серед них також і проживаючі тривалий період часу, які отримали статус в одній з країн ЄС), котрим дозволяється в'їзд на національну територію у визначених кількісних рамках. Члени сімей, які мають необхідні реквізити щоб супроводжувати проживаючих тривалий період часу в Австрії не є суб'єктами цих кількісних обмежень.*

*в. Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір прожити в Австрії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: **ТАК.** Не будучи чітко передбачено законом, згідно інформації Міністерства Внутрішніх Справ, цією можливістю можна скористатися в консульсько-дипломатичних представництвах Австрії.*

*г. Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір прожити в Австрії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: **НІ.***

(Інформація оновлена станом на 19 березня 2009 року)

2. Бельгія

*а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК.***

*б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір прожити в Бельгії більше як 3 місяці: **НІ.***

в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Бельгії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС:* **ТАК.**

г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Бельгії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.:* **НІ.**

(Інформація оновлена станом на 7 листопада 2007 року)

3. Фінляндія

а. *Застосування директиви у внутрішньому законодавстві:* **ТАК.**

б. *Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Фінляндії більше як 3 місяці:* **НІ.**

в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Фінляндії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС:* **ТАК.** Цією можливістю можна скористатися в консульсько-дипломатичних представництвах Фінляндії.

г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Фінляндії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.:* **НІ.**

(Інформація оновлена станом на 7 листопада 2007 року)

4. Франція

а. *Застосування директиви у внутрішньому законодавстві:* **ТАК.**

б. *Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Франції більше як 3 місяці:* **НІ.**

в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Франції більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС:* **ТАК.** Цією можливістю можна скористатися в консульсько-дипломатичних представництвах Фінляндії.

г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Франції більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: НІ.*
(Інформація оновлена станом на 1 листопада 2007 року)

5. Німеччина

- а. *Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: ТАК.*
- б. *Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Німеччині більше як 3 місяці: НІ.*
- в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Німеччині більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1° країні ЄС: ТАК.*
- г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Німеччині більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: ЗАЛЕЖИТЬ. В.в.:*
- не потрібна, якщо особа подала запит на д.н.п. в 1° країні ЄС, і ця країна підписала Шенгенський Договір;
 - потрібна, якщо особа подала запит на д.н.п. в 1° країні ЄС і ця країна не підписала Шенгенський Договір.
- (Інформація оновлена станом на 18 вересня 2007 року)

6. Греція

- а. *Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: ТАК.*
- б. *Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Греції більше як 3 місяці: НІ.*
- в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Греції більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1° країні ЄС: НІ.*
- г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Греції більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: НІ.*
(Інформація оновлена станом на 17 вересня 2007 року)

7. Італія

*а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК.*** Директива була включена до внутрішнього законодавства Постановою Уряду (П.У) від 8 січня 2007 року № 3, що замінила статтю 9 закону Боссі-Фіні (П.У. 25 липня 1998 року № 286 з наступними змінами та доповненнями), перетворивши “карту ді соджорно” в дозвіл на перебування ЄС для проживаючих тривалий період часу.

*б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Італії більше як 3 місяці: **ТАК.*** Проживаючий/а тривалий період часу, що має намір проживати в Італії з мотивів праці, повинен/а отримати дозвіл (nulla osta) на роботу (у випадку підлеглої праці) та необхідні дозволи у випадку автономної праці в рамках квот, які визначаються щорічно “декретом флюссі”, починаючи з 1998 року. Ці дозволи є лімітованими:

- кількісно, оскільки є визначені конкретним числом;
- в часі, оскільки на них можна подати запит лише після виходу “декрету флюссі” протягом певного терміну.

Крім того, циркуляр № 400/A/2007/463/P/10.2.2 від 16 лютого 2007 року Міністерства Внутрішніх Справ встановлює, що громадяни третіх країн, що проживають в країнах ЄС менш, ніж 5 років не можуть скористатися правами, передбаченими П.У. від 8 січня 2007 року № 3, оскільки, згідно досить дискусійної інтерпретації директива передбачає, що статус проживаючого тривалий період часу набувається внаслідок 5-ти років проживання в країні, що належить до ЄС принаймні 5 років.

*в. Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Італії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1° країні ЄС: **НІ.***

*г. Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Італії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: **НІ.***

д. Умови, необхідні для отримання статусу та дозволу на проживання ЄС для проживаючих тривалий період часу. Громадянин/ка з третьої країни, що:

1. має протягом 5 років дійсний довготривалий (більше 3-х місяців) д.н.п.;

2. може продемонструвати наявність доходу не нижче суми річного соціального чеку (5.317,65 євро станом на 1999 рік);
і, якщо запит стосується також членів сім'ї:

3. може продемонструвати мінімальний річний дохід, що походить із законних джерел (беручи до уваги також загальний річний дохід членів сім'ї, які з ним проживають) не нижче суми річного соціального чеку, збільшеного на половину суми соціального чеку на кожного члена сім'ї (у випадку 2-х, або більше дітей віком до 14-ти років вимагається дохід не нижчий подвійної суми річного соціального чеку);

4. може продемонструвати наявність відповідного житла, що відповідає регіональним житловим нормам щодо державного житлового будівництва і, що відповідає санітарно-гігієнічним нормам та є засвідченим місцевою медичною агенцією (ASL);
може подати запит до квестури за місцем проживання (через пошту) на видачу д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу для себе та для членів своєї сім'ї (котрі проживають в Італії, але не обов'язково 5 років):

- чоловік/дружина офіційно не розлучені та віком не менше 18 років;
- неповнолітні діти, навіть чоловіка/дружини, або ж народжені поза шлюбом, неодружені;
- повнолітні діти на утриманні, які через об'єктивні причини не можуть самі забезпечити основні життєві потреби за станом здоров'я, чи повної інвалідності;
- батьки на утриманні.

Запит повинен супроводжуватися наступними документами:

- i. фотокопія дійсного проїзного документу;
- ii. Сертифікат про несудимість та про можливі кримінальні справи;
- iii. Документи, що підтверджують наявність умов, вказаних у пункті 2.;
- iv. фотокопія декларації про доходи, або ж модель CUD, видана роботодавцем за минулий рік;

і у випадку, якщо запит поширюється також і на членів сім'ї:

- v. документи, що підтверджують наявність умов, вказаних у пунктах 3. і 4.;
- vi. документи, вказані у пунктах i. і ii., що також стосуються членів сім'ї;
- vii. документи, що підтверджують сімейні зв'язки.

В тексті так званого "decreto sicurezza" передбачено, що д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу має видаватися після успішного складення

тесту на знання італійської мови, який встановлюватиметься декретом Міністерства Внутрішніх Справ. Д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу є безтерміновий. Стосовно тексту директиви Італія передбачила, що:

- А. д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу не можуть отримати іноземці, які є присутні на національній території короткий термін часу (до 3-х місяців);
- Б. періоди, прожиті в Італії з мотивів, вказаних в пункті А. не можуть бути зараховані до необхідних 5-ти років, натомість, оскільки не вказано нічого щодо періодів, прожитих з мотивів навчання та формації, вважається, що ці періоди зараховуються повністю;
- В. д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу видається протягом 90 днів від подання запиту, а не через 6 місяців.

Після отримання д.н.п. ЄС для проживаючих тривалий період часу, зацікавлена особа може виконувати підлеглу та автономну роботу. Для виконання автономної роботи не потрібно підписувати контракт на перебування.

8. Люксембург

- а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК.***
 - б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Люксембурзі більше як 3 місяці: **НІ.***
 - в. Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Люксембурзі більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: **ТАК.***
 - г. Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Люксембурзі більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: **НІ.***
- (Інформація оновлена станом на 10 вересня 2008 року)

9. Нідерланди

- а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК.***
- б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Нідерландах більше як 3 місяці: **НІ.***

*в. Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Нідерландах більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: **ТАК**.*

*г. Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Нідерландах більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: **ЗАЛЕЖИТЬ**. Спеціальна в.в. (яка має назву MVV) є необхідною лише у випадку, коли зацікавлена особа зробила запит на отримання д.н.п., перебуваючи ще в 1^о країні ЄС.*

(Інформація оновлена станом на 15 травня 2007 року)

10. Португалія

*а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **ТАК**.*

*б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Португалії більше як 3 місяці: **НІ**.*

*в. Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Португалії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: **НІ**.*

*г. Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Португалії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: **НІ**.*

(Інформація оновлена станом на 9 листопада 2007 року)

11. Іспанія

*а. Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: **НІ**. Незважаючи на це Суд Європейської Спільноти у своєму вирокі від 15 листопада 2007 року визнав вертикальну пряму дію директиви і, як наслідок, права стверджені нею можуть бути задоволені при зверненні громадян третіх країн до іспанських органів влади.*

*б. Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Іспанії більше як 3 місяці: **НЕ ПЕВНА**. В інструкціях, надісланих*

урядом Іспанії до компетентних органів в наслідок вироку, цитованого в пункті *а*. немає жодної інформації щодо цього питання.

в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Іспанії більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: НЕ ПЕВНА.* В інструкціях, надісланих урядом Іспанії до компетентних органів в наслідок вироку, цитованого в пункті *а*. немає жодної інформації щодо цього питання.

г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Іспанії більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: НІ.* В інструкціях, надісланих урядом Іспанії до компетентних органів в наслідок вироку, цитованого в пункті *а*. цей обов'язок не передбачений.
(Інформація оновлена станом на 10 квітня 2008 року)

12. Швеція

а. *Застосування директиви у внутрішньому законодавстві: ТАК.*

б. *Обмеження загальної кількості проживаючих тривалий період часу, що отримали статус в одній з країн ЄС і мають намір проживати в Швеції більше як 3 місяці: НІ.*

в. *Можливість для проживаючого тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС та має намір проживати в Швеції більш як 3 місяці, подавати запит на дозвіл на проживання під час його/її перебування ще в 1^о країні ЄС: ТАК.* Цією можливістю можна скористатися в консульсько-дипломатичних представництвах Швеції.

г. *Обов'язок для проживаючого/ї тривалий період часу, що отримав статус в одній з країн ЄС і що має намір проживати в Швеції більш як 3 місяці, подавати запит на отримання в.в.: ЗАЛЕЖИТЬ. В.в.*

- не є необхідна, якщо, як вказано в пункті *в*., зацікавлена особа подає запит на д.н.п. у консульсько-дипломатичних представництвах Швеції у 1^о країні ЄС і його отримує або ж, якщо має намір подати запит на д.н.п. після приїзду до Швеції і 1^о країна ЄС, з якої ця особа походить, підписала Шенгенський Договір;
- є необхідна, якщо зацікавлена особа має намір подати запит на д.н.п. після приїзду до Швеції і 1^о країна ЄС, з якої вона походить, не підписала Шенгенський Договір.

(Інформація оновлена станом на 16 травня 2007 року)

